

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617010234
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2617010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovanému C. A., narodenému dňa XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom E., M. č. XXXX/XX, trestne stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 28.06.2018, č. k. 1T/137/2017-186, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.02.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. A.
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 28.06.2018, č. k. 1T/137/2017-186 bol obžalovaný C. A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“), ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 16.04.2016 o 08.35 h na ceste II/590 km 25.500 v úseku Borský Mikuláš - Lakšárska Nová Ves viedol osobné motorové vozidlo značky Hyundai i30, ev. č. MA985DD od Borského Mikuláša smerom na Lakšársku Novú Ves, pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, prešiel s vozidlom do protismeru, kde sa bočne zrazil s protiúdcim vozidlom zn. Ford Focus, ev. č. BL817EZ, ktoré viedol D. V., následkom čoho vozidlo zn. Hyundai skončilo mimo cestu vľavo a vozidlo zn. Ford vyšlo mimo cestu vpravo v smere svojej jazdy, čím porušil ustanovenie § 9 ods. 1, § 16 ods. 1 zák. NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom vodič D. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, R. utrpel ľahké zranenie, a to pohmoždenie krku, pohmoždenie hrudníka a pohmoždenie brucha s dobou liečenia 10 až 14 dní a práceneschopnosťou do 27.04.2016 podľa lekárskej správy MUDr. G. R. a spolujazdkyňa vo vozidle zn. Ford Bc. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., C. XXXX/X utrpela ľahké zranenia, a to podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hrudnej chrbtice, rozsiahlu tržno-zmliaždenú ranu v temnej oblasti vľavo o dĺžke približne 12 cm s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 až 15 dní podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia Prof. MUDr. Jozefa Lohnerta CSc.

Za to mu okresný súd podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) poškodených Bc. K. V., Mgr. D. V. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a následne odpovedal kladne na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny

prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o náhrade škody alebo o ochrannom opatrení. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to správy Mesta T. o povesti obžalovaného, evidenčnej karty vodiča obžalovaného, pracovného posudku obžalovaného, odpisu z registra trestov a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného okresný súd zistil, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese E., M. XXXX/XX. Je rozvedený a má jedno maloleté dieťa. Zo strany zamestnávateľa MAGGIE SPORT INTERNATIONAL, s. r. o., Malacky je hodnotený kladne - obžalovaný nastúpil do zamestnania dňa 01.05.2015 na pracovnú pozíciu skladník a s jeho prácou boli spokojní, neraz sa jej venoval aj vo svojom voľnom čase a aj napriek tomu, že mal syna liečeného na detskej onkológii. V roku 2016 obžalovaný z personálnych dôvodov prevzal všetku prácu v spoločnosti, čo taktiež zvládol veľmi dobre. Dopravnú nehodu s firemným autom okamžite nahlásil a taktiež aj poisťovni, ktorá im škodu uhradila. Podľa zamestnávateľa je obžalovaného prístup k práci veľmi zodpovedný. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol obžalovaný v priestupkovom konaní riešený celkom desaťkrát, z toho až v deviatich prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky, najmä rýchlosť jazdy, ale tiež absencia dokladov či neuposlušnosť pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia. V odpise z registra trestov má obžalovaný jeden záznam o odsúdení, pričom predmetné odsúdenie mu bolo zahladené, preto sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery obžalovanému C. A. okresný súd zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.), a tiež že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák.), a nezistil existenciu nijakej priťažujúcej okolnosti. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere až na jeden rok, ktorej hornú hranicu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil o jednu tretinu. Upravená trestná sadzba tak predstavovala výmeru až osem mesiacov, a okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v hornej polovici tejto výmery - 6 mesiacov. Pri ukladaní trestu okresný súd zohľadnil spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, a obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Zároveň okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu jeden rok. Okresný súd tak rozhodol s poukazom na to, že sa v danom prípade jednalo o dopravnú nehodu zavinenú obžalovaným (technická závada ako príčina nehody bola vylúčená, a tiež poveternostné podmienky na mieste nehody boli dobré), a najmä s poukazom na to, že obžalovaný na úseku cestnej premávky spáchal doposiaľ až deväť priestupkov, z čoho bez pochybností vyplýva, že sa u obžalovaného jedná o opakovaného porušovateľa pravidiel cestnej premávky, na ktorého ani početné pokuty udelené mu v rámci priestupkových konaní nemali dostatočný výchovný efekt a vplyv. Okresný súd tiež uviedol, že cestovanie obžalovaného za prácou i za rodinou sa v dôsledku uloženého trestu zákazu činnosti nepochybne sťažuje, avšak rozhodne neznesiteľné, pričom práve uvedené ťažkosti spojené s dopravou budú mať do budúcnosti na páchatel'a podstatný prevýchovný vplyv.

Pokiaľ ide o náhradu škody, okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených Bc. K. V., Mgr. D. V. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, nakoľko jednak zo strany poškodených V. k riadnemu vyčísleniu škody nedošlo, a jednak sa v danom prípade jedná o škodu spôsobenú v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorej náhrada závisí aj od prípadných poistných plnení vo veci, ktorých ďalšie zisťovanie by bolo nad rámec potrebného dokazovania.

Proti tomuto rozsudku podal po porade s obhajcom v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste.

Z písomných dôvodov odvolania, vypracovaných obhajcom obžalovaného v rozsahu č. I. 191 - 192 spisu vyplýva, že s právnym záverom súdu vo vzťahu k uloženiu trestu zákazu viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu sa nestotožňuje. Poukázal na to, že vykonáva prácu skladníka a v práci je hodnotený kladne. Vedie usporiadaný život, má maloletého syna a jediné odsúdenie už bolo zahladené. Vyslovil názor, že sankcia uloženia trestu zákazu činnosti na dobu jeden rok je ku konkrétnym okolnostiam prípadu neprimeraná a to aj z dôvodu existencie dvoch poľahčujúcich okolností. Poznamenal, že sa počas vedenia súdneho sporu nedopustil žiadnych závažných porušení cestnej premávky po dobu vyše dvoch rokov. Tento trest zasiahne do jeho života negatívnym spôsobom. Miesto výkonu jeho zamestnania je vo vzdialenosti približne 80 km od jeho miesta bydliska a súčasne bude mať tento trest aj nepriaznivý dopad na výchovu a starostlivosť o jeho maloletého syna. Má za to, že uložený podmenečný trest odňatia slobody je zákonný, spravodlivý, avšak na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho

nápravu nie je potrebné ukladať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v časti uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 rok.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne doručené a svoju neúčast' na verejnom zasadnutí neospravedlnil a v neprítomnosti poškodených strán. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného C. A. nie je dôvodné.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (obžalovaný bol poučený o neodvolateľnosti vyhlásenia o vine), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Prvostupňový súd správne zistil, že obžalovanému poľahčovalo, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák.). Pritiažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. U obžalovaného bola teda zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad okolnosťami pritiažujúcimi, ktorých existencia zistená nebola.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov vyjadrujúc morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom jednotlivé hľadiská ukladania trestu vyplývajú z ust. § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, pritiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a skutočnosť, aby trest postihoval iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Majúc teda na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská ukladania trestu, dospel krajský súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude primeraným trestom trest, ktorý obžalovanému uložil už súd prvého stupňa, teda podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a skúšobnou dobou 1 rok, čo v konečnom dôsledku obžalovaný ani nenamietal.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, uloženie len ktorého obžalovaný v podanom odvolaní namietal, je potrebné prisvedčiť, že ani pri trestných činoch v doprave nie je potrebné ukladať trest zákazu činnosti obligatórne, pretože takýto postup by bol v rozpore s jednotlivými zásadami a hľadiskami pre ukladanie trestu, ale aj pri takýchto trestných činoch je pri ukladaní trestu potrebné zohľadňovať vždy konkrétne zistené skutočnosti toho ktorého prípadu.

Neuloženie trestu zákazu činnosti pri porušení dôležitej povinnosti v prípade spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví (a to aj keď trestný čin nebol spáchaný pod vplyvom alkoholu) spravidla neplní účel trestu. Taktiež ukladanie trestu zákazu činnosti pri trestných činoch v doprave, aj za situácie, že bola spôsobená „len“ ľahká ujma na zdraví nemožno hodnotiť ako výnimočné, ale súdy k ukladaniu takejto sankcie, pri posúdení samozrejme konkrétnych okolností tej ktorej prejednávanej veci, bežne pristupujú.

Zohľadňujúc potom jednotlivé hľadiská ukladania trestu, prihliadajúc najmä na spôsob spáchania trestného činu, keď obžalovaný neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a prešiel s vozidlom do protismeru, keď dvom osobám spôsobil ľahké zranenia s dobou liečenia do 14 - 15 dní, ako i osobu obžalovaného, ktorý sa pred spáchaním trestnej činnosti dopustil až 14 - tich priestupkov na úseku dopravy, čo vyplýva z oboznámenej evidenčnej karty (č. l. 106 - 108), aj krajský súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bude v prejednávanej veci nevyhnutné. Zohľadňujúc ale prevahu poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, skutočnosť, že po spáchaní

skutku do rozhodnutia súdu sa dopustil „len“ jedného priestupku na úseku dopravy, dospel aj krajský súd k záveru, že na jeho nápravu, ako i ochranu spoločnosti, teda tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, postačí trest zákazu činnosti na samej dolnej hranici.

Potreba vodičského oprávnenia pre presun z miesta bydliska do práce a návštevy syna nie je podľa názoru krajského súdu tak výraznou okolnosťou, ktorá by s ohľadom na spôsob spáchania trestného činu a osobu obžalovaného bola natoľko významná, že by odôvodňovala neuloženie trestu zákazu činnosti. Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.